

U V O D

Kazneno zakonodavstvo u Bosni i Hercegovini prije potpisivanja Konvencije o kibernetičkom kriminalu i implementacije njenih odredbi nije omogućavalo učinkovitu borbu protiv kompjuterskog kriminaliteta unutar BiH.

Izmjenama i dopunama istog stvoreni su bolji preduvjeti, međutim, situaciju unutar kaznenog zakonodavstva na području BiH, u odnosu na druge države, je nešto složenija zbog postojanja četiri samostalne jurisdikcije, i to: na nivou Bosne i Hercegovine, zatim na nivou dva entiteta (Federacija Bosne i Hercegovine i Republika Srpska), te na nivou Brčko Distrikta.

Kao rezultat dogovora u BiH, odredbe Konvencije o kibernetičkom kriminalu su implemetirane u entitetsko kazneno materijalno i kazneno procesno pravo, te su time, u pogledu postojanja adekvatnije pravne regulative, stvorene bolje pretpostavke koje omogućavaju daleko učinkovitiju borbu protiv ove vrste kriminaliteta.

Nedostatak koji se u praksi primjećuje jeste loša obučenost policijskih i drugih službenih osoba, odnosno nedostatak potrebnih znanja i vještina temeljem kojih bi isti na odgovarajući način mogli izvršiti zadaće koje su pred njih stavljene od strane društva koje se želi zaštititi od sve većeg broja kriminalaca koji pri činjenju kaznenih djela koriste kompjuterske sisteme, te kompjuterske i telekomunikacijske mreže.

Stvarnost postaje još opasnija ukoliko uzmemo u obzir činjenicu da se sve veći broj osobnih i drugih podataka, koji su bitni različitim kategorijama osoba i pravnih subjekata, razmjenjuje putem Interneta, kao svjetske globalne mreže.

Cilj koji se želi postići ovim radom jeste da u okviru jedne cjeline bude prikazan najveći dio informacija koje su istražiteljima krim. policije i drugim osobama, koje se bave kompjuterskim kriminalitetom, potrebne kako bi isti mogli blagovremeno prepoznati, odnosno otkriti kaznena djela iz oblasti kompjuterskog kriminala, te isto tako poduzeti sve radnje koje su neophodne u cilju razrješavanja istih, pri čemu će akcenat biti postavljen na poduzimanje određenih radnji dokazivanja, odnosno na pretraživanje mjesta događaja na kojem je potrebno pronaći određene dokaze o činjenju pomenutih kaznenih djela, i to u prvom redu digitalnih dokaza.

Radi lakšeg usvajanja predmetne materije, sadržaj ovog rada je podijeljen u četiri dijela.

Prvi dio predstavlja komentar sadržaja pomenute Konvencije o kibernetičkom kriminalu, pri čemu su pojašnjenje odredbe Konvencije koje su morale biti implementirane u nacionalno kazneno zakonodavstvo u BiH.

U okviru drugog poglavlja pružen je pregled načina na koji su odredbe pomenute Konvencije implementirane u kazneno materijalno pravo na području BiH.

Treće poglavlje pruža pregled načina na koji su odredbe pomenute Konvencije implementirane u kazneno procesno pravo na području BiH.

U okviru četvrtog poglavlja pojašnjen je način istraživanja i razrješavanja kaznenih djela iz oblasti kompjuterskog kriminaliteta, sa posebnim naglaskom na dio aktivnosti koje se realiziraju na mjestu činjenja istih.